

Szilágyi-Nagy Ildikó

Non stop 1, 2, 3.

Varga Éva: RÉSZLET
c-print, 90×70 cm

1.

Az éjjelnappali előtt két egyén párbeszéde.

— Takarodj az életemből, te rohadt szemét!

— De édesem, szerelmem, annak mondd ezt, aki a világon a legjobban szeret téged!

Bemegyek, veszek néhány borítékot, kijövök, ugyanott tartanak.

— Takarodj az életemből, te rohadt szemét!

— De én egyszerűen szeretlek téged!

— Nem érdekel, takarodj az életemből!

Lassítok, de nincs új fejlemény.

2.

Az éjjelnappali előtt két ittas személy párbeszéde.

— Takarodj az életemből, te rohadt szemét! — mondja nehezen artikulálva a testes hölgy a kék-zöld-piros kockás favágóingben.

— De édesem, szerelmem, annak mondd ezt, aki a világon a legjobban szeret téged! — mondja őszinte kétségbeeséssel a mackónadrágos férfi, aki szintén jól be van taknyolva már délelőtt tizenegy harmincötökör. Az éjjelnappali előtt felgyúlt pocsoltyában toporog, miközben szerelme a peremen egyensúlyozva a kirakatnak dől.

Bemegyek, veszek néhány borítékot, kijövök, ugyanott tartanak. Kíváncsi vagyok, mire jutnak. Nem valami pikáns részletre, csak egyszerűen felkelti az érdeklődésem, hogy mit eszik ezen a ronda nőn ez a szintén visszataszító, és a legkevésbé sem bizalomgerjesztő kisugárzású férfi. És ha állítólag így imádja, megtarthatja-e, és egyáltalán, minden.

— Takarodj az életemből, te rohadt szemét! — így a nő, és söpri le magát a férfit, aki öléseivel próbál közelebb férközni, miközben nem tud új információt vagy szempontot vinni mondanójába:

— De én egyszerűen szeretlek téged!

— Nem érdekel, takarodj az életemből!

A nő nagyon elszánt, és már nem csak lesöpri a férfit, de bele is rúg, amittől viszont ő maga inog meg. Visszatámaszkodik az éjjelnappali kirakatának.

Lassítok, de nincs új fejlemény.

3.

Másnap megint az éjjelnappaliba kell mennem. Folyton elfelejtek valamit, hiába írok listát. Már Platón megmondta, hogy a bevásárlólista az emlékezet ellensége. Szerencse, hogy a kis CBA mindig útba esik.

Sietek, mert otthon feltettem a vizet forni, és leugrottam két tojásért. Kifele menet felfigyelek a pocsoltyára. Felületén kék-zöld-piros kockák, valami puha anyag, talán flanel, tükröződik a vizes aszfalton. Megtapogatom a zsebemben a két tojást.

— Takarodj az életemből, te rohadt szemét!

Hátranézek. Egy biciklista érkezik, és ahogy kiköti gépét, belép a pocsoltyába. Lassítok, a fiú bemegy az üzletbe. A pocsoltya felületén helyreáll a kép.

Színes flanelkockák, és nincs új fejlemény.

Statisztika

Ötből négy író angoltanárnot vett feleségül. Ezt a magánstatisztikát állítottam föl pár éve.

A helyzet azóta csak romlott, mert a mondatot őszintébben tudom megfogalmazni. Ötből négy író, akivel jártam, angoltanárnot vett feleségül.

Korszerűtlen

Tudom, hogy korszerűtlen vagyok, amikor arról ábrándozok, hogy vidéken élek csöndesen a férjemmel. Reggel felkelek vele öt harminckor, teát főzök neki, és integetek, amíg el nem tűnik az autó a sarkon. Aztán este várom haza, és amíg a tűzhelyen kevergetem a forró kását, kislányunk folyton a nadrágom szélén csüng, és főzőgeti a kis konyháján, a kis lábaskában, a kis életét.

Festmény

A képen egy nő áll túsarkúban, elegáns és divatos kosztümben, kifogástalan sminkben. Testtartása egyenes, de könnyed. Magabiztosságról, autonóm személyiségről, és hasonló pozitív személyiségjegyekről árulkodik. A nő hűvösen elegáns megjelenését csak fokozza a napszemüveg, mely egyértelművé teszi, amit már eddig is sejtettünk: hogy a kifogástalan külső alatt tényleg ilyen zárkózott szív lappang.

Ha figyelmesebben megnézzük a képet, a napszemüveg alól egy könnycsepp szívárog ki.

A festmény címe:

A szerető.

Barátaim

Sírtam. Ő úgy szeretett volna megvigasztalni. De sajnos mennie kellett edzésre.

Még jó, hogy én mindig itt vagyok velem! És például a barátaim, ők is mindig itt vannak nekem a polcon. A hosszúfülű kutya, a foltos maci, a rövidszőrű oroszlán, a rózsaszín Ikea-viziló, és a borzas hajú oroszlán, akinek két szíve van. Egyiket a helyén hordja, a mellényzsebében, bal oldalon, másikat a farka végén. Őt vettem a legkorábban, a vonaton árulta egy férfi. Nem volt olcsó, 500 forint, egy ebéd ára.

De ha meggazdagszom, még több barátom lesz.

Verebics Ágnes: TESTNEDV
c-print, 100×130 cm